

"hekel"

Waar ik nou echt een hekel aan heb is achterbaksheid. Val je iemand aan, soms schijnt het te moeten he (?), doe het dan niet in de rug, maar neem de voorzijde. Strijd met open vizier en ontken niet je bedoelingen. "Die pijl was niet voor jou bedoeld, je denkt toch niet dat ik mijn pijlen aan jón zou verspillen?" Zoiets getuigt niet alleen van leugenachtigheid, maar ook van lafheid of, in het ernstigste geval, van een flinke psychische storing.

Ik ben natuurlijk geen psychiater, dus kan ik het verschil niet onderscheiden. Als iemand zomaar los loopt, ben ik dus geneigd aan één van de eerste twee mogelijkheden te denken. Ware het zo dat ik zeker wist dat de laatste het geval was, zou ik met liefde al mijn wangen toekeren.

© augustus 2010, Alida, BasicPublishing.nl